

Sokolská župa
OLOMOUCKÁ – SMRČKOVA

ŽUPNÍ
ZPRAVODAJ

září 2023

Ročník: XXVIII

Číslo: 3/2023

ŽUPNÍ KANCELÁŘ INFORMUJE

Letošní smutné prázdniny

(Luboš Toušek, redaktor Župního zpravodaje)

Někdy se nahromadí několik věcí v krátkém období za sebou, že se člověk neubrání známému úsloví: „...jako by se pytel roztrhnul“. Tentokrát se ale jedná o smutné záležitosti a cítím, že toto přirovnání není na svém místě...

Odešli nám tři kamarádi, tělem i duší Sokolové, dobří lidé.

Dne 18. července 2023 zemřela dlouholetá obětavá pracovnice Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy, dlouholetá jednatelka T. J. Sokol Olomouc-Nové Sady, držitelka Zlaté medaile ČOS sestra **Ludmila Frydecká**. Dožila se krásných 89 let v plném zdraví. Její náhlý odchod nás všechny překvapil. S Liduškou jsme se (z důvodu oprav olomouckého krematoria) rozloučili v kapli olomouckého ústředního hřbitova.

Prostředí bylo velmi důstojné a atmosféra, navíc podtržená čestnou stráží, kterou u rakve drželi 2 sokolové a dvě sokolky – všichni v sokolských krojích, vše ještě násobila. Přitom sestra v historickém sokolském ženském kroji „Libuše“ třímala historický prapor Sokola Olomouc-Nové Sady. Do posledního místečka naplněná obřadní síň dávala tušit, jaké postavení ses. Frydecké ve svém aktivním životě zastávala.

Na poslední rozloučení se sestrou Liduškou Frydeckou, dlouholetou činovnicí a cvičitelku T. J. Sokol Olomouc-Nové Sady, ale i nezapomenutelnou a obětavou pracovnicí Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy přišla nejenom řada nás sokolů – jejich spolupracovníků – ale i mnoho sokolů ze všech jednot v naší župě a

také i z žup sousedních, kteří v době aktivní činnosti se sestrou Ludmilou Frydeckou přišli do styku a s ní spolupracovali.

Jak z úvodu tohoto článku lze vytušit, netrvalo dlouhou, a prakticky ve stejném složení jsme se zanedlouho sešli na smutném místě znovu, tentokrát při posledním rozloučení s dlouhodobým cvičitelem, náčelníkem a starostou Tělocvičné jednoty Sokol Olomouc-Nové Sady a dlouhodobým náčelníkem Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy, držitelem Zlaté medaile ČOS bratrem **Milanem Frydeckým**.

Působí to téměř jako mystický symbolismus, že Milan zemřel krátce po úmrtí své manželky. Zemřel dne 26. července 2023 ve věku 93 let; za pouhých 8 dní následoval svoji manželku Lidušku do míst, kde již nikdo nestrádá, a nedejme si ty idealistické představy vzít, kde vládne již trvalý klid a mír.

Milan, svým povoláním učitel tělesné výchovy, se celoživotně věnoval tělesné a mravní výchově nejenom svých žáků ve školách, ale i svých cvičenců v Sokole Olomouc-Nové Sady, a to jak v kterém údobí bylo potřeba – žáků, dorostenců a mužů.

Tuto činnost vyvíjel hluboko v dobách totality, ale nepřetržitě i po sametové revoluci a přechodu Tělovýchovné jednoty Sokol Olomouc-Nové Sady pod křídla obnovené ČOS v obnovené Tělocvičné jednotě Sokol Olomouc-Nové Sady. Zde působil také jako náčelník a starosta jednoty. Brzy po obnovení pobytu v přírodě v rámci ČOS zorganizoval několik župních táborů (ve stanové základně T. J. Sokol Olomouc-Bělidla v Doloplazích) a posléze pak řadu příměstských táborů se základnou v novosadské sokolovně. Milan byl také vynikající češtinář a jeho krásným jazykem, a navíc s přirozeným respektem, který v nás vyvolával, řídil od obnovy Sokola jako náčelník Sokolské župy

Olomoucké-Smrčkovy také pravidelné schůze náčelnictva. Možná nevíte, že krásně kreslil.

Rozloučení s Milanem se tentokrát již konalo v olomouckém krematoriu – beznadějně přeplněném smutečními hosty, a to tak, že mnozí se již do obřadní síně nevešli a celý pietní obřad sledovali z reproduktorů před budovou krematoria. Čestnou stráž, rovněž čtyřčlennou, v historických sokolských krojích a s historickým praporem drželi 3 sokolové a jedna sokolka.

Jako by těch smutných zpráv „nebylo málo“. Nedlouho po odchodu dvou novosadských sokolů jsem, bohužel, byl opět v olomouckém krematoriu. Tentokrát na pohřbu mého nezapomenutelného táborového kamaráda, cvičence,

cvičitele, náčelníka Tělocvičné jednoty Sokol Křelov, a vedoucího stanových táborů R + D T. J. Sokol Olomouc-Bělidla, bratra **Jindřicha Dvořáka**. Ten zemřel 4. srpna 2023, ve srovnání s manželi Frydeckými v „mladistvém věku“ 69 let, pln plánů a odhodlání bojovat se zákeřnou nemocí; do poslední chvíle byl, jak bylo jeho zvykem, všem srdečně nápomocen. Jeho mnohaleté cvičitelské i činovnícké působení v Sokole Křelov, a stejně tak mnohaleté působení na doloplazském tábořišti, nebude, alespoň v mé mysli a jistě v mysli jeho dalších nespočetných kamarádů, možné nikdy plně nahradit.

Pietní obřad našeho kamaráda Jindry Dvořáka měl nevídanou účast smutečních hostů, troufám si říci že vůbec největší, jakou jsem kdy v olomouckém krematoriu zažil. Také smuteční setkání, které zorganizovali křelovští sokolové, svým pojetím a účastí množství lidí je jasnou známkou toho, jak výjimečný člověk nás opustil.

Věřím, že čtenáři našeho Župního Zpravodaje věnují všem zemřelým tichou vzpomínku.

Z JEDNOT

Poslední nazdar bratru Jindřichu Dvořákovi

(Ing. Jiří Vejmelka, vzdělavatel T.J. Sokol Křelov)

V našem životě se střídají okamžiky veselé a okamžiky smutné. Bohužel ten smutný nás potkal před pár týdny. Po delší těžké nemoci se 4. srpna 2023 na svou poslední cestu, ve svých 69 letech, vydal br. Jindra Dvořák, dlouholetý cvičitel, náčelník a člen výboru T.J. Sokol Křelov.

Pocházel z Holice u Olomouce, ale po přestěhování do Křelova se ihned aktivně zapojil do činnosti jednoty. Nejprve jako cvičenec, později už jako cvičitel. Neúnavný a obětavý, výškou trochu menší, zato jeho mocný hlas byl slyšet hodně daleko. Pomáhal vychovat mnoho generací, ať už jako cvičitel žáků nebo jako instruktor a vedoucí na pravidelných letních táborech v Doloplazích u Olomouce. Tábornictví

a pobyt v přírodě byla jeho velká láska, se vším, co s tím je spojeno; soutěže zručnosti, uzlování, stezka odvahy, i staré obyčeje a tradice. Byl při vzniku nejrůznějších akcí a soutěží, které se v naší jednotě ujaly, a pro jejich oblibu se pořádají pravidelně již mnoho let. Třeba OKV – Okolo Křelova večer, Hořící míč, Dětský den. Nezapomenutelný byl také na každoroční mikulášské. Pokaždé přišel s jinou myšlenkou nebo nápadem. Po obnově Sokola po roce 1989 pomáhal nacvičovat všechny mužské sletové skladby a dovedl malé družstvo mužů T.J. Sokol Křelov přes oblastní, župní a krajské slety vždy až do finále v Praze.

Životní oporou mu byla jeho žena Jarka a jejich dvě dcery, které také vedl ke sportu. Svým nezkrotným elánem uměl všechny nadchnout a nakazit. Od těch nejmenších, až po dospělé. Byl jak buldozer, a za svou myšlenkou nebo nápadem šel nekompromisně, ale korektně. Pravda, někdy došlo ke střetům, ale vždy to dělal pro své svěřence, nebo kolektiv a jednotu. To bylo u něj vždy na prvním místě, na sebe nehleděl.

Nelze také opomenout důležitou skutečnost, že Jindra přivedl do jednoty několik mladých a schopných lidí, ze kterých jsou dnes dobří

cvičitelé nebo i členové výboru. To je jeho další velký přínos pro T.J. Sokol Křelov. Určitě víte, že cvičitelů není nadbytek, prostě chybí. Na obětavé práci cvičitelů pak stojí celá jednota.

Jindra Dvořák byl za svou činnost byl mnohokrátě odměněn a vyznamenán, vč. stříbrné medaile ČOS. O tom, že byl velmi oblíbený svědčí obrovská účast při posledním rozloučení v olomouckém krematoriu. Děkujeme také všem, kteří následně přišli na poslední rozloučení do sokolovny. Jednota i obec v něm ztrácí skvělého člověka a kamaráda, který celý svůj život zasvětil práci a výchově mladých.

Jindra nasadil u nás v jednotě hodně vysokou laťku, ale máme dobrý kolektiv, a tak věříme, že se nám podaří tuto úroveň udržet nebo i posunout dál.

Jindro za vše děkujeme a posíláme poslední sokolské Nazdar.

Jarní SWAP neboli výměnný bazárek ve Velké Bystřici

(Jaroslava Pechová, cvičitelka a jednatelka T.J. Sokol Velká Bystřice)

Dát použitým věcem druhou šanci, udělat si navzájem radost, strávit společně čas, navázat nové kontakty, to všechno jsme zažili v sobotu 22. dubna na SWAPu v naší

bystřické Sokolovně, na již třetím ročníku této akce.

Oblečení pro dospělé, dětské, hračky, boty, knihy, kabelky, batohy, tašky, bižuterii a také domácí potřeby, nepoužitou kosmetiku donesli lidé ve

velkém množství s předstihem v týdnu před konáním akce do Sokolovny, nebo pak někteří přímo až v sobotu ráno. My jsme je rozvěsili na ramínka a na stojany, na menší věci jsme použili nerezové rozkládací koše, další věci jsme rozložili na stoly, které byly rozmístěny po kraji Sokolovny. Věcí bylo opravdu hodně, stojany se prohýbaly pod jejich tíhou, koše byly plné až po vrch hračkami a oblečením pro malé děti.

Už před 9. hodinou začali přicházet první zájemci, kteří si chtěli něco hezkého vybrat. Přinesli a odnesli si toho opravdu hodně. Dokonce i kočárek, autosedačku nebo vodní dýmku.

Nachystaná byla naše kavárnička s možností posedět si a s napečenými domácími dobrotami a voňavou kávou, a pro děti malý hrací koutek, který děti hojně využily.

Kromě použitých věcí nechyběl stánek s krásnými softshelovými kalhotami a voňavý stánek s olejčky a aromaterapií od místních šikovných maminek.

Máme radost, že účast byla veliká a věříme, že věci budou dělat všem radost. Oblečení pro děti, které zůstalo, jsme pečlivě roztrídili od velikosti 98 až po velikost 140 pro kluky a holky. Měli z něho velkou radost ve Skladu pro pěstounata v Horce nad Moravou. Zbytek věcí jsme nabalili podle druhu do pytlů a odvezli do Přerova do organizace Člověk v tísni, kde za ně byli moc vděční. Knihy ocenili v domově pro seniory ve Chválkovicích. Nic nepřišlo na zmar.

Těší nás, že obliba SWAPu ročník od ročníku roste a má smysl ho organizovat. Budeme se těšit zase příště, na podzim.

Závody odrážedel a koloběžek ve Velké Bystřici

(Jaroslava Pechová, cvičitelka a jednatelka T.J. Sokol Velká Bystřice)

V neděli 21. května 2023 se uskutečnil závod odrážedel a koloběžek. Sluníčko nám svítilo, děti jezdily jako o závod a my věříme, že všichni strávili hezké sportovní odpoledne. Celkem závodilo 81 dětí v osmi kategoriích, od 2,5 do 14 let, a dospělí v rámci rodinné štafety.

Děkujeme všem za vytvoření příjemné atmosféry. Je moc hezké vidět, jak děti baví se hýbat. Už teď se těšíme na další ročník této akce zase za rok.

Ohlédnutí za oslavami 100 let sokolovny v Křelově.

(Jiří Vejmelka – za výbor T.J. Sokol Křelov)

V letošním roce uplynulo už 100 let od doby, kdy místní T.J. Sokol vlastními silami postavila a otevřela budovu sokolovny. Stavba by se nemohla uskutečnit bez mnoha donátorů-podporovatelů. Obec darovala pozemek na stavbu budovy vč. přilehlého cvičiště, nejrůznější korporace přispěly finančně, ale ani bez finanční a materiální pomoci členů jednoty by stavba nevznikla. Tvrdou ránu dostala budova během druhé světové války, kdy celá vyhořela a zůstaly pouze obvodové zdi. K její obnově pak došlo během několika let po válce. O celé historii Sokola a zejména sokolovny pojednává publikace, kterou nechal výbor T.J. Sokol Křelov k tomuto jubileu pořádit (několik volných výtisků je ještě k dispozici u výboru T.J.).

Sokolovna – to není nějaký mrtvý sokolský pomník nebo památník, ale budova, která žije. Vždyť kolik stovek cvičenců vč. jejich cvičitelů se v ní vystříдалo. Ve starých příspěvkových knihách, uložených v archivu jsou o tom bohaté záznamy. Nedílnou součástí a vlastně takovým hnacím motorem jednoty vždy byli její volení činovníci, počínaje starostou, členy výboru, a také cvičitelé. A když je

zde krásné 100leté jubileum, je dobré se ohlédnout zpět a zavzpomínat na minulé léta. Proto se výbor T.J. rozhodl uspořádat tyto důstojné oslavy vč. slavnostní akademie.

Oslavy 100 let sokolovny byly oficiálně zahájeny setkáním bývalých členů výboru odpoledne, v sobotu 20. května 2023 v sále sokolovny. Pozvaných bylo více, ale ne každý mohl. Ale i tak se na sále sešlo přes 30 bývalých členů. V družném hovoru a vzpomínání rychle plynul čas, k nahlédnutí byly kroniky, staré fotografie a materiály z archivu jednoty. Každý z pozvaných dostal pamětní list a malou drobnost na památku, jako výraz vděčnosti za jeho práce pro T.J. Sokol Křelov.

Hlavní oslavy pak proběhly následující víkend. V sobotu 27. května 2023 dopoledne uspořádali cvičitelé oblíbenou soutěž „Hořící míč“, odpoledne si pak mohli příchozí zahrát na sále stolní tenis, badminton nebo florbal. Na neděli 28. května 2023 byly naplánovány hlavní oslavy. Zahájeny byly průvodem, který vyšel po 14. hodině od obecního úřadu směrem k hřišti u sokolovny. V průvodu byly nesený vlajky, státní, ČOS, Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy, jednoty Náměšť na Hané, jednoty Moravičany a dorostenecký prapor křelovské jednoty (z roku 1928). Do kroku vyhrávala dechová hudba. V průvodu šli zástupci obce, hosté, zástupci místních spolků, cvičenci a místní občané. Po příchodu na hřiště nastoupili cvičenci do vyrovnaného řadu a zazněla státní hymna. Poté náčelník br. Jindřich Dvořák podal hlášení starostovi jednoty, br. Františkovi Fialovi. Starosta v krátkém proslovu přivítal všechny přítomné vč. hostů, ozřejmil účel dnešních oslav a popřál cvičencům hodně zdaru v jejich vystoupení. Následoval slavnostní okamžik tohoto odpoledne. Za zvuku fanfár vynesla ze sokolovny vlajková četa pod vedením br. Jaroslava Klapky nový prapor T.J. Sokol Křelov. Do dnešních dnů totiž neměla jednota svůj vlastní hlavní prapor, a proto rozhodl výbor jednoty k tomuto významnému výročí jeho pořízení.

Jak bývalo a je i stále tradicí (nejenom v Sokole, ale u hasičů, myslivců i armády), nový prapor se často žehná. Dovolte, abych zde krátce odbočil pro vysvětlení:

*(Žehnání praporu je slavnostní okamžik, který se uskutečňuje při vhodné příležitosti, jakými mohou být místní slavnosti, či oslavy výročí. V souvislosti s těmito významnými událostmi **dochází***

k předání a k představení slavnostního vyšívaného praporu. Žehnání provádí výlučně duchovní osoba na stanoveném místě. A k čemu požehnání slouží? Je to trvale platná přímlybná modlitba za ty, kteří pod dotyčným praporem žijí a pracují. Přímlyba vyjadřuje prosbu, aby ti, které prapor symbolizuje a spojuje, chtěli a uměli chránit i střežit lidské společenství, zastávané morální hodnoty, a aby se dokázali pod praporem skutečně a opravdově sjednotit. V neposlední řadě jde o prosbu o ochranu života a zdraví všech obyvatel. Žehnání je znamením toho, že si přítomní uvědomují existenci vyšších hodnot, pro které jsou ochotni obětovat nejenom svůj čas a síly, ale v krajním případě i život.)

Žehnání našeho nového praporu provedl p. Norbert Žuška z řepčinské farnosti, kam Křelov spadá. Poté dekoroval starosta br. Fiala nový sokolský prapor slavnostní stuhou, pořízenou ke 100. výročí sokolovny. Nový sokolský prapor vyrobila firma pí. Strachotové z Postřelmova. Jedná se převážně o ruční práci, což není zrovna levné. Výbor jednoty proto na pořízení praporu schválil veřejnou sbírku, nazvanou „KUP SI NIT“. Na zvláštní samostatný účet už poslalo libovolnou částku mnoho dárců, za což děkujeme. Je to výrazem jejich vztahu k Sokolu a snad i ocenění naší společné práce. Zavazuje nás to a upřímně děkujeme. Tato sbírka je stále ještě otevřena a lze na ni přispívat; číslo účtu je 322470988/0300, nebo jednoduše přes QR kód (ten pošle **Jana Nastoupilová, tel.608 448 886, e-mail: j.nastoupilova@gmail.com**.)

Po tomto slavnostním aktu byli ocenění současní cvičitelé, a to Siegrid Linzerová, Zdeňka Špundová, Blanka Fialová, Jana Kratinová, Katka Špundová, Václav Kresa, Jindřich Dvořák, Ladislav Špunda, Radek Půr a náš nadějný mladý stolní tenista Marek Švehla.

Tím skončily oficiality a následovala slavnostní akademie cvičenců jednoty. V jejím úvodu se představilo nejmladší žactvo, pod vedením Jany Nastoupilové a Zdeňky Špundové, následovaly žáčky, které vede Katka Špundová, Míša Trefilová a pomáhá Soňa Coufalová, mladší žáci – Marek Pelcl, starší žáci – Dan Zinrák a Franta Kužel. Poté vystoupili společně muži ze Sokola Hnojice a Sokola Křelov, a předvedli skladbu z minulého všesokolského sletu. Velmi zajímavým, ale také náročným bylo cvičení oddílu aerobic vedeném Ivo Jamborem. Po něm následovalo krásné a nostalgické

vystoupení žen, které předvedly část spartakiádní skladby z roku 1985, nazvané „Poupata“ na hudbu Michal Davida, nacvičila Svatka Dokoupilová. No a závěr patřil křelovským mužům, kteří předvedli vlastní skladbu s tyčemi (autoři br. Jindra Dvořák a br. Pavel Skácelík). Jejich vystoupení vč. závěrečného odchodu se zpěvem bylo publikem oceněno nadšeným potleskem.

Po odcvičení mužů nastoupili opět všichni cvičenci na hřiště, kde jim starosta br. Fiala poděkoval za jejich snahu a předvedené skladby a ukončil oficiální část slavnostní akademie. Následovala pak volná zábava. Po oba dny byla v sokolovně výstava o historii T.J. Sokol Křelov a o výstavbě sokolovny.

S odstupem několika týdnů si myslím, a také podle ohlasů, které se ke mně dostaly, že se květnové oslavy vydařily, i když skoro do poslední chvíle jsme nevěděli, jak to bude s počasím. Chtěl bych proto poděkovat všem, kteří jakýmkoliv dílem, třeba i nepatrným, přispěli ke zdárnému a důstojnému průběhu těchto oslav.

Řeknete si 100 let, je to hodně nebo málo? V životě člověka je to krásný věk, pokud se dožije. U budovy je to trochu jiné. Jsou budovy daleko starší, ale jsou také budovy, které tu už nejsou nebo původnímu účelu už neslouží. Sokolovna v Křelově tu je stále a slouží svému původnímu účelu, pro který ji naši předkové postavili. Pamatujme na to a važme si toho.

RŮZNÉ

Výlet do Staré Vody – místní části Libavé.

(Hana Štěpánová, náčelnice T.J. Sokol Šternberk)

Dne 18. srpna 2023 se uskutečnil výlet do Staré Vody – místní části Města Libavá, pořádaný T.J. Sokol Šternberk. Výletu se zúčastnil i náčelník Sokolské župy Olomoucké–Smrčkovy, bratr Antonín Skácel. Naším průvodcem byl pan Jindřich Machala, předseda Okrašlovacího spolku Lubavia.

Po cestě z Města Libavé do staré Vody nás pan Machala seznámil s historií těchto zaniklých

a v současnosti znovu obnovených míst. Vedl nás lesní cestou kolem zrekonstruované kaple sv. Anny se studánkou, jejíž pramen ani v nejsušším létě nevysychá. O několik metrů dále jsme navštívili znovuobnovený kostel sv. Anny a sv. Jakuba, který byl v minulých letech velmi zdemolován sovětskou armádou. Výlet byl velmi úspěšný už tím, že se ho z velké části zúčastnily sokolské sestry ve věkové kategorii 65 – 75 let.

Gymnaestráda 2023 v Amsterdamu

(Miroslava a Natali Urbanovy, Sokol Olomouc-Chválkovice)

Ve dnech 30. července až 5. srpna se stal Amsterdam místem konání 17. Světové gymnaestrády, což je celosvětová nesoutěžní akce, která se koná každé čtyři roky v různých částech světa. Nizozemsko je kolébkou světových gymnaestrád, první se konala v roce 1953 v Rotterdamu. V roce 1991 pořádal Amsterdam 9. světovou gymnaestrádu, které se již zúčastnili i cvičenci z tehdejšího Československa.

Letos se zúčastnilo světové gymnaestrády 55 států. Vystoupení při Národních večerech, FIG GALA, kde byla předvedena gymnastika na nejvyšší sportovní úrovni, ale také vystoupení pódiových skladeb a hromadných vystoupení se zúčastnilo asi 19 tisíc cvičenců.

Na letošní gymnaestrádu se z České republiky vydalo celkem 515 sokolů, 310 členů ČASPV a 23 gymnastů z České gymnastické federace. Župu Olomouckou-Smrčkovu reprezentovalo 27 cvičících v hromadné skladbě Rocková symfonie (4 Olomouc-Bělidla, 2 Olomouc-Nové Sady, 5 Olomouc-Nemilany, 11 Olomouc-Chválkovice, 4 Troubelice a 1 Velká Bystřice).

V sobotu po poslední secvičné v Praze jsme se všichni „nalodili“ do autobusů a vyjeli směr Amsterdam. Do Amsterdamu jsme přijeli v neděli ráno, zhruba mezi pátou a šestou hodinou ranní. Dopoledne jsme se věnovali hlavně ubytování. Po prvním holandském obědě jsme se seřadili do průvodu a vyšli z kongresového centra RAI Amsterdam městem k Olympijskému stadionu, kde se konal zahajovací ceremoniál, sledovaný se zájmem místními obyvateli.

Další den, v pondělí odpoledne, jsme měli mít zkoušku, jenomže pódium ze zahajovacího ceremoniálu ještě nebylo uklizené, a navíc byla travnatá plocha stadionu podmáčená, takže jsme si vyzkoušeli

pouze nástup a zbytek zkoušky byl zrušen. Proto se někteří z nás vydali do stanice Central Station a prošli si malebné uličky s mosty a úzkými cestičkami. Našli jsme dokonce i uličku takzvaně vykřičenou.

V úterý dopoledne šla většina naší výpravy do muzea Van Gogh, kde nás nejvíce zaujal nejslavnější obraz Van Gogha, Slunečnice. Odpoledne mělo být naše první vystoupení, ale bylo kvůli dešti zrušeno a přesunuto na páteční odpoledne. Proto jsme měli dostatek času na přesun do stanice Central Station, odkud nám jela naše objednaná lodička. I když jsme před plavbou hodně zmokli, vyhlídka to byla úžasná a zúčastnila se jí skoro celá naše výprava.

Středeční dopoledne jsme ještě stihli navštívit Rijksmuseum (obdoba našeho pražského Národního muzea), kde jsme strávili téměř tři hodiny. Vystoupení v podvečerních hodinách se už naštěstí konalo, a měli jsme na něj i hezké počasí. ČOS vystoupila se skladbou Rocková symfonie autorů Jany Kosařové a Petra Sádka, skladbu cvičilo téměř 500 žen a mužů. Skladbu ČASPV s názvem Příběhy léta autorů Vilémy Novotné, Ivety Holé a Jaroslava Sauera s náčiním předvedlo 314 žen a mužů. Po prvním úspěšném vystoupení se naše výprava vyfotila, abychom měli společnou vzpomínku. Ve čtvrtek jsme vystupovali znovu, tentokrát hned po poledni. Sice spadlo pár kapek, ale to nám vůbec nevadilo. Po našem vystoupení jsme se ještě podívali na vystoupení ČASPV, a potom jsme si udělali hromadnou fotku všech 515 cvičenců na památku.

V pátek bylo naše odložené vystoupení, které se nám povedlo ze všeho nejvíce, protože už jsme byli na značkách jako doma. Někteří ten den stihli ještě další výlety, třeba do vesničky s větrnými mlýny nebo navštívili muzeum Jana Ámose Komenského v Naardenu.

Sobotní dopoledne jsme strávili u moře, ve kterém si někteří zaplavali a vůbec se jim nechtělo z moře ven, i když voda měla stejnou teplotu jako vzduch – cca 19 stupňů. Odpoledne se konal závěrečný ceremoniál, který opět propršel, ale byl to zase zážitek.

Ve večerních hodinách jsme nasedli do autobusů, které nás přes noc dovezly do Prahy, odkud nám navazoval objednaný autobus do Olomouce.

V Amsterdamu bylo hezky i když deštivo a větrno, rackové tam řvali jako tuři a cyklistů tam bylo jak mravenců. Kola stála na každém rohu a volném místě, voda byla všude, uzoučké domy se nakláněly dopředu a v tramvajích se nastupovalo pouze 2 dveřmi a vystupovalo zase jinými. Uprostřed soupravy byl, pro nás nezvykle, i průvodčí. Závěrem můžeme jenom říct, že to byl super zážitek, který

všem doporučujeme. Třeba zrovna v Lisabonu v roce 2027, kam pořadatelé předali pomyslnou štafetu a kde se uskuteční 18. Světová gymnestráda, můžete být i vy. Zájemce o pohyb a hromadná vystoupení zveme mezi nás, pojďme společně prožít atmosféru další světové gymnestrády.

OMLUVA REDAKCE

Sdělení redakce župního zpravodaje

(Luboš Toušek, redaktor Župního zpravodaje)

V minulém článku ŽZ byla nedopatřením zveřejněna neúplná informace o předávání morálních ocenění v rámci valné hromady Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy, konané ve Hnojicích dne 22. dubna 2023. A to v textu u sestry Zdeňky Václavkové, která byla oceněna Stříbrnou medailí ČOS jako uznání za obětavou činnost ve prospěch sokolského hnutí. Uvádíme nyní správné znění textu a za vzniklé tiskové nedopatření se omlouváme:

Sestra Zdeňka Václavková byla oceněna za dlouholetou a přínosnou práci ve prospěch jednoty Olomouc-Chválkovice, Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy a v letech 2006, 2012 a 2018 nacvičovala ženské hromadné sletové skladby v jednotě, župě i v Olomouckém kraji. V těchto letech byla členkou sletového cvičitelského sboru hromadné skladby žen a od roku 2014 je členkou Ústředního cvičitelského sboru žen ČOS.

A nakonec zpráva:
Marcela se vdává!
(Že to všichni víte?
To se podívíte!)

Ano, přátelé, milí čtenáři našeho Župního zpravodaje.
Vím, že vám tímto oznamuji něco, co už vešlo
ve všeobecnou známost.

Ale přesto: víte, že Marcela a František, pravděpodobně
dosáhli na rekord, který si zasluhuje zápis
do Guinnessu???

Už je to tak. Ti dva totiž, (vědomi si neustálého boje o rekordy na
sokolském poli sportovním), vytvořili rekord!!!

Proslýchá se, že si k tomu kroku,
vyhradili dlouhých,
šestatřicet roků!

A jestli toto není rekord, pak už opravdu nevím,
co to slovo znamená.

S blahopřáním redaktor ŽZ Luboš Toušek.

Česká obec sokolská se věnuje výchově harmonické osobnosti po stránce tělesné i duchovní a klade přitom důraz na stránku mravní. Cílem je zdraví a prostředkem je sokolská všestrannost se širokou nabídkou sportů. Sokolskou myšlenku nabízí ve prospěch naší demokratické společnosti i k mezinárodní spolupráci.

Vydává: Předsednictvo Sokolské župy Olomoucké – Smrčkovy
pro vnitřní potřebu

Odpovědný redaktor: Luboš Toušek

Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. 9. 2023

Uzávěrka příštího čísla je: 10. 12. 2023

Do tohoto čísla přispěli: J. Pechová, H. Štěpánová, L. Toušek,
M. Urbanová, N. Urbanová J. Vejmelka

Župní kancelář: Olomouc, Rooseveltova 34; 779 00

tel.: 773 659 872;

e-mail: zolomoucka@seznam.cz, [http: www.sokol-zupaolomoucka.cz](http://www.sokol-zupaolomoucka.cz)

Na základě rozhodnutí předsednictva župy ze dne 13. 12. 2021 pracuje tajemnice župy až do odvolání v on-line režimu a funguje na telefonu a emailu. V případě potřeby je možné kdykoli dohodnout schůzku v župní kanceláři.